

Státní oblastní archiv v Plzni

Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň

(1919) 1924 – 1948 (1953)

Inventář

EL NAD č.: 10231

AP.: 654

Bc. Michal Peleška

Plzeň 2010

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	str. 3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	str. 11
III. Archivní charakteristika archivního fondu	str. 11
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	str. 14
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky	str. 15
Seznam použitých pramenů a literatury	str. 16

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	str. 17
Příloha č. 2 : Tabulka č. 1 Předsedové Západočeského řeznicko-uzenářského družstva v Plzni, s. r. o.	str. 18
Příloha č. 2 : Tabulka č. 2 Vývoj počtu členů Západočeského řeznicko-uzenářského družstva v Plzni, s. r. o.	str. 18
Inventární seznam	str. 19

I. Vývoj původce archivního fondu

Zakládání družstev bylo již od 19. století obrannou reakcí malých a středních podniků na postupně stále více dominující centralizovanou velkovýrobu. Tato nová forma podnikání se vyskytla nejprve v teoretické rovině. Za významného teoretika družstevnictví je považován anglický národohospodář a socialistický teoretik Robert Owen (1771 - 1858), jehož hlavní zájem byl vázán na otázky spotřebního družstevnictví. V našem středoevropském prostoru se úvahy o družstevním systému objevují u významného pražského filosofa a matematika Bernarda Bolzana (1781 - 1848).

Nejstarší pokusy o založení družstev jsou známy z Anglie, Francie a Německa. Tato družstva měla různé formy, a to vždy s ohledem na charakter a podmínky dané oblasti – v Anglii vznikala družstva spotřební, ve Francii výrobní a v Německu převážně družstva úvěrní. Lze říci, že vývoj družstevnictví výrazně ovlivnilo postupně stále rozvinutější tržní hospodářství, které s sebou přinášelo mnoho doprovodných (jak pozitivních, tak negativních) jevů. Je třeba zmínit, že bez potřebných znalostí a zkušeností byly některé nejstarší pokusy o družstevní činnost neúspěšné. K prvnímu úspěšnému aplikování družstevních principů došlo v severoanglickém městě Rochdale, kde se koncem roku 1844 dalo dohromady sdružení tkalců nazvané Equitable Rochdale Pioneers (Spravedliví rochdalští průkopníci). Za první družstvo na evropské pevnině je považován slovenský Gazdovský spolek. Jednalo se o spolek působící v rozmezí let 1845 - 1851 v Sobotišti. V českých zemích vzniká již roku 1847 Pražský potravní a spořitelní spolek. Za významnou postavu v dějinách domácího družstevnictví lze bezesporu považovat Františka Ladislava Chleboráda (1839 - 1911), zakladatele známé soustavy spotřebních a výrobních družstev Oul, které v 70. letech 19. století inspirovalo celou řadu pokračovatelů. Mimo Františka Ladislava Chleboráda je na tomto místě záhodno zmínit také Františka Šimáčka (1834 - 1885) a Františka Cyrila Kampelíka (1805 - 1872). Avšak hospodářská krize v Rakousku odstartovaná zhroucením vídeňské burzy 9. května 1873 bohužel znamenala zánik pro většinu takto koncipovaných spolků, a pozdržela tak skutečný rozmach družstevního hnutí v českých zemích o téměř dvacet let.

První družstva u nás vznikala z právního hlediska ve formě "výdělečných spolků" na základě tehdy platného císařského patentu č. 253/1852 říšského zákoníku, jelikož v té době ještě neexistoval speciální družstevní zákon. Novým právním základem pro vznik družstev se stal zákon č. 70/1873 ř. z., o výdělkových a hospodářských společenstvech, z 9. dubna 1873. Při zakládání nového družstva bylo nutné provést zápis ve společenstevním rejstříku, vedeném u místně příslušného krajského soudu. Ručení v družstvu mohlo být buď omezené, či neomezené. U

omezeného ručení členové v případě krachu družstva spláceli jeho dluhy pouze do výše vlastních podílů. Naproti tomu u ručení neomezeného ručili celým svým majetkem. Na základě zákona č. 70/1873 ř. z. mohl člen družstva rovněž získat svůj podíl zpět, pokud o to požádal, a výše podílu nebyla omezena, stejně jako nebyl omezen ani počet členů družstva, tzv. podílníků. Uvedený zákon byl pak ještě významně doplněn zákonem č. 133/1903 ř. z., o povinné revizi výdělkových a hospodářských společenstev a jiných spolků, ze dne 10. června 1903. Základní přehled družstevní legislativy obsahuje publikace "Vývoj družstevnictví na území ČSFR" (Praha 1992).

Přestože je u nás družstevnictví značně rozvinuté již na přelomu 19. a 20. století, jeho vrcholný rozvoj nastává až v období první republiky, kdy dochází k rychlému rozvoji družstev různých typů a družstevnictví se stává ekonomicky silnou, dobře organizovanou a společensky významnou složkou hospodářství. Je třeba zdůraznit, že k charakteristickým rysům českého meziválečného družstevnictví patřila nejen široká škála vykonávaných činností, ale také nejednotnost ovlivňovaná národnostní příslušností či politickou orientací družstevníků.

Základním cílem výrobních družstev byla všestranná podpora výrobních činností, snaha o zajištění výdělku a vytváření vhodných podmínek pro zdárný rozvoj hospodaření vlastních členů. Výrobní družstva v sobě dokázala skloubit účinným způsobem prvky vzájemné spolupráce, solidarity i soukromé iniciativy.

Počátky Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň jsou neoddělitelně spjaty se Západočeským konzumním družstvem, s. r. o., Plzeň, jehož první valná hromada se uskutečnila 24. března 1912, kdy se uvedené družstvo ještě oficiálně nazývalo Ústřední konzumní a výrobní družstvo v Plzni, zapsané společenstvo s ručením omezeným. Na valné hromadě 11. srpna 1918 se dohodli zástupci Ústředního konzumního a výrobního družstva (do kterého se již v roce 1916 začlenil "I. dělnický potravní a výrobní spolek pro Skvrňany a okolí") se zástupci konzumních družstev z Tlučné, Božkova, Nýřan a Kaznějova na sloučení svých podniků. Ke dni 1. října 1918 tak vzniklo Západočeské konzumní družstvo v Plzni jako nové společenstvo s ručením omezeným (dále rovněž uváděno jako ZKD v Plzni), představující výsledek sjednocovacích snah družstevního hnutí na Plzeňsku. Západočeské konzumní družstvo, s. r. o., Plzeň bylo členem Ústředního svazu československých (do roku 1919 českoslovanských) konzumních, výrobních a hospodářských družstev v Praze. Po politické stránce bylo ZKD spjato se západočeským vedením tehdejší sociální demokracie. Předmětem činnosti uvedeného podniku bylo "obstarávání potravin, oděvů, domácích potřeb a zboží všeho druhu koupí, výrobou nebo zpracováním a prodáváním téhož členům proti hotovému neprodlenému zaplacení, jakož i podporování tvořivosti členů přijímáním a zúročením úspor, jakož i stavbou dělnických domů a bytů pro vlastní členy.". Ve dvacátých a třicátých letech 20. století ZKD posilovalo vlastní výrobní provozy, které ovšem v souladu se stanovami směly

vyrábět pouze zboží určené pro potřeby družstva a prodávané vlastním členům. Uvedený způsob rozvoje výrobních aktivit začal brzy narážet na omezení daná stanovami konzumních družstev a současně vyvolával kritiku ze strany soukromých výrobců i konkurenčních společenstev. Západočeské konzumní družstvo proto postupně začalo vyčleňovat své nejvýznamnější výrobní provozy a vytvářelo z nich samostatně protokolovaná, dalo by se říci „sesterská“ výrobní družstva. Tímto způsobem vzniklo nejen Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo (v roce 1924), ale rovněž i Západočeské truhlářské družstvo (1925) nebo Západočeské družstevní pekárny (1933).

Mezi takto vytvořenými družstvy existovala vzájemná perzonální provázanost ve vedoucích orgánech. ZKD na jejich chod přímo dohlíželo a odebíralo také většinu jejich výrobků. Informace o hospodaření Západočeského řeznicko-uzenářského družstva tvořily také pravidelnou součást výročních zpráv Západočeského konzumního družstva, s. r. o., Plzeň.

K ustavující valné hromadě Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň a k přijetí jeho prvních stanov došlo dne 10. března 1924 v zasedací síni Západočeského konzumního družstva v Plzni. Nově vzniklé družstvo mělo tehdy pouze 25 členů. Do představenstva (ředitelství) družstva byli zvoleni Václav Matoušek, František Bláha a Kajetán Šnajdr. Následující den (11. března) proběhlo rozdělení funkcí a prvním předsedou byl zvolen Václav Matoušek, úředník ve Skvrňanech, Klostermannova ul. č. 303. Prvními členy dozorčí rady družstva se stali Josef Moravec, Rudolf Šilhánek, Martin Sopr, Josef Nový, Antonín Müller a Bohumil Jíša. Firma s názvem Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, zapsané společenstvo s ručením obmezeným (z. s. s r. o.) v Plzni, byla zanesena 18. dubna 1924 u Krajského soudu v Plzni do rejstříku společenstev pod označením Dr IX 253. Účelem činnosti družstva byla podpora vlastních členů v jejich živnosti, hospodaření a práci společným provozováním řeznicko-uzenářské živnosti, společným nákupem, výrobou a prodejem zboží. Dále mělo být pomocí výrobků Západočeského řeznicko-uzenářského družstva zásobováno ZKD Plzeň a jeho prodejny. Výše uvedených cílů mělo být na základě dochovaných stanov dosaženo: a/ zřízením společných dílen a filiálek b/ provozováním výroby na společný účet c/ využíváním všech dostupných výchovných a jiných prostředků k odbornému zdokonalení členů d/ podporou spořivosti členů, přijímáním a úrokováním jejich úspor. Sídlem družstva byla v prvních stanovách uvedena Plzeň a na uvedeném faktu se již během další existence organizace nic neměnilo. Centrála družstva byla až do roku 1931 společná se ZKD a nacházela se v Rožmberské ulici č. 31. Později (od 1. ledna 1932) pak mělo družstvo vlastní samostatnou centrálu v Doubravecké ulici č. 30. Možná působnost družstva zahrnovala obvod celé tehdejší Československé republiky. Ve skutečnosti se však jednalo o působnost zaměřenou především na oblast Plzeňska. Pasáž o územní působnosti byla v pozdějších stanovách upravena a její upravené znění znělo následovně: "Družstvo má své sídlo v Plzni a působnost jeho může býti rozšířena i

mimo sídlo družstva." Orgány družstva představovalo tříčlenné ředitelství, šestičlenná dozorčí rada a valná hromada. Jejich úkoly a pravomoci jsou podrobněji popsány níže. Výše základního členského podílu činila 500 Kč a každý člen jich mohl vlastnit neomezený počet.

K 25. červnu 1924 bylo Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni přijato do Ústředního svazu československých družstev v Praze. Podnik vedl od 1. července 1924 vlastní samostatné účetnictví a provozoval plzeňské filiálky (tj. prodejny) v ul. Rožmberská, Koterovská, Nepomucká, Klatovská, Na Roudné, ve Skvrňanech, na Karlově a v Božkově. O rok později je navíc doložena filiálka u Wilsonova mostu.

V roce 1927 se Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni snažilo stát dobrovolným členem Společenstva řezníků a uzenářů v Plzni, ale pro zamítavý postoj výše uvedeného společenstva nakonec uskutečnění svého požadavku nedosáhlo. Činnost družstva byla ve druhé polovině dvacátých let velice úspěšná, takže v roce 1928 vyrobilo družstvo téměř 624 000 kg uzenin a dosáhlo celkové tržby přesahující částku 21 miliónů Kč. O rok později bylo dokonce vyrobeno již více než 768 000 kg uzenin a tržba se vyšplhala na 28 065 757 Kč. V roce 1929 byla družstvu Ministerstvem sociální péče poskytnuta desetiletá půjčka ve výši 50 000 Kč, určená k modernizaci a doplnění strojního vybavení. Ke dni konání valné hromady 3. dubna 1930 mělo družstvo 57 členů. Ke konci roku 1930 došlo k usnesení o přijetí Západočeského řeznicko-uzenářského družstva do Prodejního družstva řezníků a uzenářů v Plzni. V roce 1931 mělo družstvo celkem 67 členů a tzv. filiálky (prodejny) na následujících adresách: Rožmberská ul. č. 31, Klatovská ul. č. 41, Wilsonova tř. č. 5, Železniční ul. č. 2, Koterovská ul. č. 35, Nepomucká ul. č. 24, Jateční ul. č. 18, ul. Na Roudné č. 39, Poděbradova ul. č. 19, Korandova ul. č. 17, Sladkovského tř. č. 59, Polní ul. č. 18, Spolková ul. č. 15, Dlouhá ul. č. 55, Masarykova ul. č. 14, Železničářská ul. č. 28, ul. Na Pomezí (Karlov) č. 10, Škardova ul. č. 8, Hornická ul. č. 62; Božkov čp. 194 a Litice čp. 321. Tehdy se ovšem již naplno projevovala všeobecná hospodářská krize. Pokles tržeb ovlivňovala slabší kupní síla zákazníků a snížení cen masa a uzenářských výrobků. S ohledem na značně nepříznivé vnější okolnosti však bylo družstvo s výsledky vlastního hospodaření i v tomto období poměrně spokojeno. Ve stejném roce 1931 byla započata výstavba nové vlastní továrny. Jednalo se o jednopatrovou budovu (pozdější čp. 1342), postavenou na stavební parcele č. kat. 1843, na rohu ulic Na Sklárně a Doubravecké, na východním předměstí v Plzni s přízemní přístavbou orientovanou směrem do Doubravecké ulice, v níž se nacházela kotelna a údržbářská dílna. Výroba v této nově postavené továrně byla zahájena 17. května 1932.

Na mimořádné valné hromadě 29. července 1932 bylo rozhodnuto o doplnění názvu družstva o německou variantu. Německý název družstva zněl "Westböhmisches Fleischer und Selchergenossenschaft in Pilsen, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung". Jak již bylo

uvedeno, s přetrvávající hospodářskou krizí pokračovalo snižování množství výroby uzenin a tržeb, takže v roce 1932 bylo vyrobeno "pouze" 653 986 kg uzenin a celkové tržby za maso a uzeniny poklesly na 18 653 491 Kč.

Z dochovaného seznamu zaměstnanců družstva vyplývá, že v roce 1936 pracovalo v družstvu dohromady 111 osob. Z uvedeného počtu bylo 49 řezníků, 17 sekáčů, 20 dělníků (většinou žen), 2 učňové, 3 vrátní, 4 řidiči, 2 topiči a zámečníci a 14 úředníků (včetně správce). Mezi důležité činnosti vykonávané družstvem patřilo rovněž provozování pronajatých dělnických a úřednických kantin v plzeňských Škodových závodech (včetně závodu v Doudlevcích, muniční továrny na Zieglerově dole nebo závodní jídelny v Hrádku u Rokycan).

V roce 1938, v době vážného ohrožení republiky, věnovalo družstvo Jubilejnímu fondu na obranu státu finanční dar 5000 Kč. Rovněž v oblasti československého družstevnictví se velmi negativně projevil důsledek způsobené mnichovskou dohodou. Obsazením pohraničních oblastí Německem v roce 1938 ztratilo Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni část svých dřívějších stálých odběratelů. Rok 1939 se nesl ve znamení nepříznivých následků celkové politické situace, což se projevilo meziročním poklesem výroby o 190 949 kg uzenin a 142 954 krabic konzerv.

Změny politických, společenských a hospodářských podmínek vedly ke složitému slučování družstevních svazů, ke kterému docházelo ještě před březnem 1939. Do vedení družstevních svazů a centrál byli navíc často postaveni němečtí zmocněnci. Přestože doba okupace byla pro družstevní hospodaření dobou obecně nepříznivou, došlo během ní k mírnému nárůstu členské základny Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, které mělo 175 členů v roce 1938, 184 členů v roce 1941 a v roce 1942 už 209 členů. Za války byli popraveni zaměstnanci družstva Marie Škardová a Josef Moravec.

Během nočního náletu RAF 17. dubna 1945 byla téměř zcela zničena družstevní továrna na zpracování masa a její poválečná obnova si vyžádala několik let (celková obnova poničené továrny byla dokončena až 21. března 1951), přičemž náklady na obnovu zničené stavby činily jenom v letech 1945 – 1947 více než 6,5 milionů Kč. Po osvobození byly družstvu přiděleny provozovny bývalé firmy František Hegner a spol. v Plzni (Benešova tř. č. 21), kde se během války vyráběly uzeniny pro německou armádu. K obnovení výroby v nově upravených prostorách došlo již po něco víc než měsíční přestávce.

V důsledku usnesení mimořádné valné hromady ze dne 17. prosince 1945 došlo mj. k vymazání německé varianty firemního názvu.

Zajišťovacími příkazy Okresního národního výboru v Plzni ze dne 19. října 1945 č. 3000 - 3002 byla na Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň uvalena podle § 12, odstavce

2 dekretu prezidenta republiky ze dne 19. května 1945 dočasná národní správa. Národními správci byli jmenováni Antonín Müller, stávající ředitel družstva, Václav Klasna, vedoucí družstevní výpravny a udírenský František Štrunc.

V roce 1948 družstvo, mimo svou další činnost, zakoupilo 10 členských podílů v Družstvu pro postavení a provoz Ústředního všesportovního stadionu v Plzni, s. r. o.

V tendenci slučovacích nařízeních z doby okupace bylo pokračováno i po roce 1945 a na jejich základě probíhalo až do počátku 50. let 20. století začleňování menších družstev do Západočeského konzumního družstva, s. r. o., Plzeň. Prosazování silného centralizmu bylo doprovázeno narůstající byrokracií a nuceným slučováním družstev do někdy až téměř gigantických celků, vyznačujících se značným odstupem od členské základny. Na své valné hromadě dne 22. června 1947 se Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň usneslo, aby na základě ustanovení slučovacího nařízení ze dne 21. září 1939, č. 259 Sb., ve znění vl. nařízení ze dne 21. listopadu, č. 74/1941 Sb. splynulo se Západočeským konzumním družstvem v Plzni, s. r. o., za současného zrušení Západočeského řeznicko-uzenářského družstva. ZKD v Plzni následně na valné hromadě 23. června 1947 projeví se splynutím se Západočeským řeznicko-uzenářským družstvem v Plzni souhlas. Podle návrhu KS v Plzni (Firm. 2341/48 ze dne 10. srpna 1948, založeného ve spisech Dr VI 10) souhlasilo Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni se sloučením se Západočeským konzumním družstvem v Plzni, a to tak, že se "zprvu jmenované družstvo ruší a bez likvidace se vymazává ze společenstevního rejstříku." Veškeré jmění, práva a závazky Západočeského řeznicko-uzenářského družstva v Plzni, s. r. o. přešly na Západočeské konzumní družstvo. V roce 1948 bylo takto do ZKD začleněno nejen Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni, ale rovněž Železniční konzumní družstvo v Plzni, Západočeské družstevní pekárny, prodejny Rolnického mlékařského družstva v Plzni a z menších družstev Zemědělská, řemeslnická a dělnická nákupna zboží a prodejna výrobků pro Těchonice a okolí. Na základě zprávy přednesené 26. června 1949 na XXXI. valné hromadě ZKD převzalo ZKD od Západočeského řeznicko-uzenářského družstva následující prodejny: Benešova ul. I., Benešova ul. II., Benešova ul. III., Doubravka I., Doubravka II., Karlov, Koterovská ul., Letná, Lobzy, Náměstí Republiky, Poděbradova ul., Roudná, Sladkovského ul., Skvrňany, tř. Marie Škardové (dříve Poděbradova) a Wilsonův most.

V rámci ZKD bylo ve výrobní činnosti bývalého Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň pokračováno až do roku 1953. Na základě dohod uzavřených mezi Západočeským konzumním družstvem, s. r. o., Plzeň, Plzeňským průmyslem masným, n. p., Plzeň, Ministerstvem potravinářského průmyslu a Ústřední radou družstev 19. září 1952 odkoupil kupní smlouvou ze dne 28. září 1953 bývalý majetek Západočeského řeznicko-uzenářského družstva Plzeňský průmysl masný, n. p., Plzeň.

Ochrannou známku ZŘUD používají v současné době firmy ZŘUD – Masokombinát Písek CZ, a. s.; ZŘUD – Masokombinát Polička, a. s. a Řezpof spol., s. r. o., které však již s původním ZŘUD nemají nic společného.

Samosprávné orgány družstva

a/ ředitelství

Ředitelství vykonávalo běžnou správu družstva a rozhodovalo ve všech záležitostech, mimo záležitosti vyhrazené dozorčí radě, společné schůzi ředitelství a dozorčí rady nebo záležitostí vyhrazených valné hromadě. Ředitelství se jménem družstva podepisovalo a zastupovalo ho navenek. Podpis jménem družstva byl prováděn vlastnoručními podpisy dvou členů ředitelství. Dva členové ředitelství mohli družstvo rovněž právoplatně zastupovat. Ředitelství se skládalo ze tří osob – předsedy, ředitele a kontrolora. Bývalo voleno většinovým hlasováním na dobu tří let v rámci valné hromady, za pomoci hlasovacích lístků. Funkce členů ředitelství bývaly rozdělovány na společné schůzi ředitelství a dozorčí rady. Člen ředitelství nesměl být souběžně členem dozorčí rady. Dozorčí rada měla v případě nutnosti právo odvolat kompletně celé ředitelství, některé jeho členy či na základě potřeby upravovat jejich funkce. V družstvu docházelo každým rokem k nové volbě jednoho člena ředitelství. Úřad člena ředitelství nekončil správním rokem, ale vždy až volbou a nastoupením nově zvoleného činovníka. Všichni vystupující členové ředitelství mohli být znovu voleni. Každý člen ředitelství ručil družstvu celým svým majetkem za škody způsobené jeho vlastní úmyslnou nebo hrubou nedbalostí. Schůze ředitelství byla svolávána podle aktuální potřeby, vždy alespoň jednou měsíčně.

b/ dozorčí rada

Dozorčí rada prováděla kontrolu hospodaření, především účetních uzávěrek. Směla neomezeně nahlížet do všech písemností, provádět revize pokladny, účetních dokumentů a zároveň kontrolovat uskladněné zboží. Mezi její důležité pravomoci patřilo i právo prozatímně zbavovat funkcí členy ředitelstva a ustanovovat jejich náhradníky, tak aby nebyl narušeno nezbytné vedení organizace. Dozorčí rada se skládala ze šesti členů (a tento počet mohl být valnou hromadou navýšen maximálně na dvanáct). Rada byla usnášení schopná byla-li přítomna alespoň polovina členů. Ze svého středu volila rada každý rok vlastního předsedu, náměstka a jednatele. O přijetí návrhu v rámci jednání dozorčí rady rozhodovala nadpoloviční většina hlasů. Při rovnosti hlasů byl rozhodující hlas předsedy. Obdobně jako tomu bylo u ředitelství, bývala dozorčí rada volena v rámci valné hromady na dobu tří let prostřednictvím většinového hlasování, za pomoci hlasovacích

lístků. Na základě usnesení společné schůze ředitelství a dozorčí rady mohla být z dozorčí rady odvolána až třetina stávajících členů. V družstvu docházelo každým rokem k nové volbě třetiny členů dozorčí rady. Funkce člena dozorčí rady nekončila správním rokem, ale vždy až volbou a nastoupením nově zvoleného činovníka. Schůze dozorčí rady podle potřeby svolával její předseda a stejnou pravomoc mělo za určitých okolností i ředitelství družstva.

c/ valná hromada

Valná hromada byla pravidelně svolávána ředitelstvím. V případě, že ředitelství svolání valné hromady neúměrně odkládalo, mohla tak za něj učinit i dozorčí rada. V naléhavých případech bylo možné svolat mimořádnou valnou hromadu. Předběžná oznámení o konání valných hromad bývala pravidelně uveřejňována minimálně s předstihem osmi dní před plánovaným konáním valné hromady v časopisech "Nová Doba" a "Družstevník". Počínaje rokem 1945 byly informace o valných hromadách uveřejňovány v časopise "Družstevní věstník". Jednání valné hromady řídil buď předseda ředitelství, nebo předseda dozorčí rady. Počet hlasů, kterými disponoval každý člen družstva na valné hromadě, byl přímo závislý na počtu jím upsaných členských podílů. Výše členského podílu byla stanovena částkou 500 Kč a každý člen mohl vlastnit neomezený počet podílů. Všichni členové družstva mohli svá práva na valné hromadě vykonávat nejen osobně, ale také v zastoupení ostatních, plnou mocí vybavených členů družstva. Pro platné usnesení valné hromady byla potřeba přítomnost jedné desetiny členů (při jednání o stanovách byla nutná přítomnost jedné třetiny členů). Hlasování se provádělo zvednutím ruky. Pro rozhodnutí valné hromady bylo třeba nadpoloviční většiny přítomných hlasů (pro rozhodnutí týkajícího se změny stanov nebo rozpuštění družstva byla nutná dvoutřetinová většina přítomných hlasů). Při rovnosti hlasů v rámci hlasování byl rozhodující hlas předsedy. K základním pravomocem valné hromady patřila především úprava a výklad stanov, eventuelní rozhodování o rozpuštění družstva, odepisování ztrát z rezervního fondu a ze závodních podílů, nakládání s nemovitostmi, volba a obměňování ředitelství a dozorčí rady, rozhodování o začleňování jiných organizací do družstva, schvalování ročních účetních závěrek nebo rozhodování o připojení k družstevnímu svazu. Činnost družstva se omezovala pouze na jeho členy. Lidé, kteří nebyli řádnými členy družstva, mohli být zaměstnáváni pouze ve vyjímečných případech. Navíc pouze na dobu nepřesahující půl roku.

Družstvo mohlo zaniknout rozpuštěním. K rozpuštění mohlo dojít na základě usnesení valné hromady, prohlášením konkurzu na jmění družstva nebo nařízením správního úřadu na základě právoplatného trestního nálezu.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

O způsobu nakládání s dokumenty přímo u původce nejsou k dispozici žádné doklady. Ani o existenci spisových směrnic, pravidelných kontrolách ve spisovně či případných skartacích se nepodařilo objevit žádné záznamy či zmínky.

Ve fondu Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň se nedochovaly žádné podací protokoly a nedochoval se ani žádný spisový plán, dle kterého by se dotyčná organizace řídila. Přesný význam většiny číslic, které se na archiváliích objevují, tak dnes již není možné stanovit.

Na některých dokumentech se v pravém horním rohu objevuje otisk razítka, obsahující často až čtyřmístné číslo, pod nímž je umístěné datum. V méně častých případech jsou dokumenty družstva opatřeny větší, ručně napsanou červenou číslicí, přičemž některé dokumenty jsou označeny oběma uvedenými způsoby zároveň. Ostatní dokumenty uložené v rámci archivního souboru Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň jsou již většinou bez dalšího doplňujícího označení. Některé písemnosti jsou také opatřeny razítkem "Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo v Plzni, zapsané společenstvo s ručením obmezeným".

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Torzo původních písemností Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň (2 kartony) se dostalo do Sdruženého podnikového archivu Krajského svazu spotřebních družstev v Plzni. V roce 1967 došlo k jejich předání do Státního archivu v Plzni (dnešní Státní oblastní archiv v Plzni) společně s řadou dalších fondů družstevních organizací. Přírůstek byl zapsán 30. června 1967 pod přírůstkovým číslem 20/67. Podle údajů z přírůstkové knihy byl předán jeden balík a tři knihy z let 1924 – 1953 o celkovém rozsahu 0,50 bm. Ve Státním archivu v Plzni byly dokumenty v roce 1968 prozatímně inventarizovány archiváři Janem Pelantem a Karlem Fleissigem, kteří navíc na přelomu let 1968 - 1969 vyhotovili i prozatímní inventární seznam. V pozdější době již žádné další materiály Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň do archivu přebírány nebyly a nedochovaly se ani žádné záznamy o provádění nějakých vnitřních změn v rámci uvedeného archivního souboru. Lze se oprávněně domnívat, že rozdíl 0,20 bm mezi rozsahem uvedeným v přírůstkové knize v roce 1967 a oficiálním rozsahem udávaným v době započetí inventarizace v

roce 2010 (0,30 bm) mohl být způsoben například vyskartováním dokumentů bez trvalé archivní hodnoty, novým přebalením, přeměřením nebo uspořádáním převzatých archiválií, případně pak rovněž i možným přeřazením některých dokumentů k jiným původcům (ač se o podobném nakládání s archivním materiálem fondu nedochoval žádný písemný doklad). Této domněnce nasvědčuje i údaj o rozsahu fondu, objevující se v úvodu k původnímu prozatímnímu inventáři z konce 60. let, který udává rozsah 0,25 bm.

K archivnímu fondu Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň byl sice archiváři Janem Pelantem a Karlem Fleissigem na přelomu let 1968 – 1969 vypracován prozatímní inventární seznam, ten však nebyl dostatečně podrobný a i v některých jiných aspektech již nevyhovoval současným požadavkům, kladeným na inventarizaci archivních souborů. Na základě výše uvedených skutečností byl tedy archivní fond Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň veden od roku 2001 jako nezpracovaný.

V době před začátkem pořádání obsahoval archivní fond Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň 3 úřední knihy a 2 kartony z let 1921 – 1953 o celkovém rozsahu 0,30 bm. Zpracování ve Státním oblastním archivu v Plzni provedl Bc. Michal Peleška. Inventarizace archivního fondu probíhala postupně v průběhu první čtvrtiny roku 2010. Po provedené inventarizaci sestává nyní archivní soubor Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň ze 2 úředních knih a 2 kartonů z let (1919) 1924 – 1948 (1953) o celkovém rozsahu 0,28 bm. Z toho na knihy připadá 0,04 bm a na spisy 0,24 bm. Archivní soubor neobsahuje žádná razítka ani samostatné plány. Údaje o rozsahu fondu a jeho jednotlivých částí byly stanoveny v souladu s Metodickým návodem odboru AS MV ČR čj. AS – 169/2 – 2005, hlava VI, čl. 6 Způsob měření archiválií. Rozdíl 0,02 bm v metráži u zpracovaného a nezpracovaného archivního souboru vznikl novým přeměřením fondu, provedeným v souladu s již výše citovaným Metodickým návodem odboru AS MV ČR. Současná inventární položka Upsané podíly v Prodejním družstvu řezníků a uzenářů v Plzni 1930 (inv. č. 32), původně evidovaná jako úřední kniha, byla na základě podrobného přehodnocení povahy archivního materiálu zařazena mezi spisy, čímž došlo ke snížení vykazovaného počtu úředních knih. Na základě detailnější prohlídky a přesnějšího datování jednotlivých dokumentů během pořádání bylo rovněž zjištěno, že v rámci archivního fondu Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo se nachází i jedno priorum a několik posterior. Priorum z roku 1919 je zařazeno pod inv. č. 28 a je součástí dokumentace o pronájmu závodních jídelen ve Škodových závodech. Posteriora z let 1949 – 1953 jsou součástí nebo jsou přímo tvořena inv. č. 4, 7, 21, 22 a 23. Přestože jsou tyto písemnosti obsahově vázány ještě na dobu samostatné existence družstva, byly vytvořeny již v době po včlenění družstva do ZKD. Z dochovaných materiálů, které

se nalézají přímo ve vlastním fondu nebo jsou součástí fondu Západočeského konzumního družstva, s. r. o., Plzeň (1874) 1918 - 1960 totiž vyplývá, že Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo ve své výrobní činnosti (i přes výmaz družstva ze společenstevního rejstříku KS Plzeň 10. srpna 1948) kontinuálně pokračovalo až do roku 1953.

Také v případě prior (několika dokumentů z let 1919 – 1922, součást inv. čísla 4) bylo zvoleno jejich ponechání ve fondu, neboť, jak již bylo výše naznačeno, jedná se o neoddělitelnou součást podkladů k pronájmu kantýn Akciové společnosti dříve Škodových závodů v Plzni.

Důvodem pro ponechání výše zmiňovaných časově přesahujících materiálů ve fondu byla rovněž skutečnost, že se jednalo o dokumenty předané do archivu v roce 1967 ze Sdruženého podnikového archivu Krajského svazu spotřebních družstev v Plzni, jako součást ostatních materiálů Západočeského řeznicko-uzenářského družstva.

Roky 1919 a 1953 jsou tak uváděny jako dolní a horní mez časového rozsahu prior a posterior. Časový rozsah byl jinak stanoven podle formální existence ZŘUDu od jeho založení v roce 1924 až do jeho splnutí se ZKD v roce 1948.

V průběhu pořádání a inventarizace fondu nebyl vyskartován žádný materiál, neboť samotná povaha torzovitě dochovaných písemností už prakticky nedávala žádnou další možnost vnitřní skartace.

Vzhledem k tomu, že nebyl zjištěn žádný registraturní systém, jenž by mohl nějak blíže definovat způsob uspořádání archivního souboru, bylo pro účel pořádání zvoleno umělé schéma. Hlavním úkolem vytvořeného umělého schématu bylo přizpůsobit se charakteru instituce a zároveň přihlídnout ke konkrétní situaci, odrážející míru zachování jednotlivých typů archiválií.

Písemnosti fondu Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň byly rozděleny na spisový a účetní materiál. Spisový materiál byl na základě své povahy ještě dále rozčleněn na tři menší pododdíly: vedení, správa a organizace družstva – personální záležitosti – majetkové a stavební záležitosti družstva. Účetní materiál byl rozdělen na účetní knihy a účetní spisy.

Fond bohužel není úplný, ačkoli archiválie obsažené ve fondu jsou z časového hlediska zastoupené poměrně rovnoměrně. Nalezneme zde materiály jak z období první, tak i druhé republiky, protektorátního období i prvních poválečných let, včetně doby po únoru 1948. Snad o něco menší četnost vykazují pouze písemnosti z válečných roků 1943 a 1944, kde tak v historii družstva zůstává asi nejvíce nejasností.

Ve fondu jsou zastoupeny pouze písemnosti druhé kategorie. Kategorizace jednotlivých písemností fondu je uváděna na základě zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění.

Fyzický stav archivního fondu lze z celkového hlediska hodnotit jako dobrý. Spisy se dochovaly převážně neporušené, pouze některé jednotlivé listy, týká se to zejména cyklostylovaných dokumentů, jsou částečně zpřehýbané, pomuchlané, na okrajích roztřepené či polámané. Výraznější poškození v rámci fondu vykazují pouze účetní knihy. Jmenovitě se jedná o Hlavní knihu 1928 – 1932 (inv. č. 36) a Knihu příjmů a výdajů 1937 – 1939 (inv. č. 37). Hlavní kniha 1928 – 1932 má částečně narušenou vazbu s několika uvolněnými listy a složkami. Kniha příjmů a výdajů 1937 – 1939 má naprasklý hřbet.

Převažujícím jazykem archivního fondu je čeština. Spíše jen ojediněle jsou zastoupeny dokumenty psané buď zcela či pouze částečně německy. Jazykově německé doklady pocházejí především z období protektorátu (1939 – 1945).

Archivní soubor Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň neobsahuje žádné citlivé údaje. Písemnosti fondu jsou přístupné bez omezení. Archivní soubor je uložen ve Státním oblastním archivu v Plzni.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Nepříliš početné dokumenty nacházející se ve fondu Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň útržkovitým způsobem doplňují obraz vývoje družstevního hospodaření výrobních družstev v letech 1924 – 1948. Celkovou vypovídací schopnost archivních dokumentů značně snižuje neúplnost a torzovitost dochovaného materiálu (nelze vyloučit, že značná část původních úředních písemností družstva byla zničena za mohutného nočního náletu na Plzeň 17. dubna 1945, kdy se obětí náletu staly i některé nemovitosti družstva). Pro badatele, který se bude zabývat historií Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, je tak zcela nezbytné doplňující studium dalších archivních souborů, především archivních materiálů, které jsou součástí písemností archivního fondu Západočeské konzumní družstvo, s. r. o., Plzeň. Informace o Západočeském řeznicko-uzenářském družstvu lze nalézt především v následujících položkách inventárního seznamu ZKD: Kniha zápisů o valných hromadách Ústředního konzumního a výrobního družstva v Plzni (1912 – 1918) a Západočeského konzumního družstva v Plzni (1919 – 1947) z období let (1912) 1919 – 1947 (inv. č. 4); Stanovy Západočeského řeznicko-uzenářského družstva v Plzni 1924 – 1942 (inv. č. 61); Zápisy o firmách, začleněných do ZKD, do firemního rejstříku Krajského soudu v Plzni (inv. č. 64); Valné hromady a výroční zprávy za obchodní roky 1924 – 1948 (inv. č. 105 – 121); Řeznicko-uzenářská továrna v Plzni – Pražské předměstí (Doubravecká tř.) (plány

pozemků, projekt a plány ZŘUD, korespondence) 1930 – 1932 (inv. č. 240); Škody způsobené na budovách nálety v dubnu 1945 (přehled škod na budovách v Plzni včetně ZŘUD a ZTD, přehled hodnoty nemovitého majetku ZKD a změn jeho hodnoty v porovnání let 1939 a 1945) 1945 (inv. č. 274); Továrna ZŘUD v Plzni – záběry z provozu zpracování masa, uzenářská výroba (70 ks fotografií) 1926 – 1938 (inv. č. 551); Továrna ZŘUD po vybombardování (15 ks fotografií) 1945 (inv. č. 552); Znovuvýstavba továrny ZŘUD (28 ks fotografií) 1945 – 1946 (inv. č. 553); Plzeň – přízemí "Mrakodrapu" na Jungmanově třídě – prodejna ZŘUD (1 ks fotografie F 3522); Plzeň – prodejna ZŘUD Klatovská tř. (1 ks fotografie F 3527) (inv. č. 557); ZŘUD – reklamy (27 ks fotografií) [1926 – 1936] (inv. č. 563); Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo – záběry z provozu, zpracování masa, uzenářská výroba (24 ks fotografií) [1926 – 1936] (inv. č. 570); Prodejna ZŘUD v Mrakodrapu (1 ks diapozitiv) [1926 – 1936] (inv. č. 644); Litice – prodejna ZŘUD (1 ks diapozitiv) [1926 – 1936] (inv. č. 670); ZŘUD – architektonický náčrt objektů továrny (5 ks diapozitivů) [1932 – 1936] (inv. č. 679) a Továrna ZŘUD po bombardování 17. 4. 1945 (3 ks diapozitivů) [1945 – 1946] (inv. č. 680).

Z písemností uložených ve vlastním fondu vyžadují mimořádnou badatelskou pozornost zejména následující inventární položky: Stanovy a jejich změny 1925 – 1945 (inv. č. 1) a Protokoly zápisů z valných hromad 1924 – 1943 (inv. č. 2), které obsahují velké množství základních obecných informací o historii družstva. Poměrně zajímavý materiál představuje také například Seznam zaměstnanců družstva z roku 1936 (inv. č. 15), poskytující základní přehled o personálním složení společenstva. Z ostatních materiálů, které jsou součástí fondu, stojí nesporně za zmínku plány týkající se výstavby a obnovy řeznicko-uzenářské továrny v ul. Na Sklárně – čp. 1342 (inv. č. 20 a 21).

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky

Archivní fond Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň uspořádal, inventární seznam sestavil a úvod zpracoval Bc. Michal Peleška průběžně v roce 2010 ve Státním oblastním archivu v Plzni.

Státní oblastní archiv v Plzni dne 20. 12. 2011

Bc. Michal Peleška

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

Státní oblastní archiv v Plzni, fond Krajský soud Plzeň, I - firemní spisy, sign. Dr IX 253, karton č. 1158.

Literatura

Adresář statutárního města Plzně. Praha 1948.

Adresář Velké Plzně. Plzeň 1931.

ČÁP, Jiří - KONÍŘ, Vladimír. *Družstva a jejich transformace (komentář zákonné úpravy).* Praha 1992.

HADÁČEK, Ferdinand. *Západočeské podnikové archivy. Popisy archivních fondů podniků, hospodářských organizací a při nich působících dobrovolných organizací z období do znárodnění, díl II.* Plzeň: Státní archiv v Plzni, 1966.

JANOUSHKOVCOVÁ, Eva. *Západočeské konsumní družstvo v Plzni, Západočeský historický sborník,* 1995, roč. 1, s. 137 – 150.

Kapesní adresář a kalendář policejního obvodu Velké Plzně pro rok 1941. Plzeň 1940.

Kolektiv: *Dějiny Plzně v datech.* Praha 2004.

Kolektiv: *Vývoj družstevnictví na území ČSFR.* Praha 1992.

Masarykův slovník naučný. Praha 1925 - 1933, díl II.

Ottův slovník naučný. Praha 1888 - 1909, díly XI., XII., XXIII.

Plzeňský adresář. Plzeň 1938.

Slovník obchodně-technický, účetní a daňový. Praha 1931, díl III.

Zákoník říšský pro království a země v radě říšské zastoupené - ročník 1873.

Archivní pomůcky

EISENHAMMER, Miroslav - HAUBERT, Jan. *Západočeské konzumní družstvo, s. r. o., Plzeň (1874) 1918 - 1960.* Plzeň: Státní oblastní archiv v Plzni, 2005.

Seznam použitých zkratk

a. s.	akciová společnost
bm	běžný(é) metr(y)
č.	číslo
čj.	číslo jednací
čl.	článek
čp.	číslo popisné
ČSD	Československé státní dráhy
fol.	folio
inv. č.	inventurní číslo
č. kat.	číslo katastru
Kč	koruna československá
kg	kilogram(y)
kom.	komora
KS	krajský soud
ks	kus(y)
mj.	mimo jiné
n. p.	národní podnik
NAD	Národní archivní dědictví
např.	například
odst.	odstavec
RAF	Royal Air Force
ř.z.	říšský zákoník
Sb.	sbírka zákonů
SOA	státní oblastní archiv
s. r. o.	společnost s ručením omezeným
sv.	svazek
tř.	třída
tzv.	takzvaný
ul.	ulice
ZKD	Západočeské konzumní družstvo
ZŘUD	Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo
ZTD	Západočeské truhlářské družstvo
z. s. s r. o.	zapsané společenstvo s ručením obmezeným

Příloha č. 2

Tabulka č. 1

Předsedové Západočeského řeznicko – uzenářského družstva v Plzni, s. r. o.	
1924 - 1940	Václav Matoušek
1940	Antonín Müller
1941	Václav Matoušek
1942 - 1944	Josef Janouš
1945 - 1946	Antonín Müller
1947	Josef Janouš
1948	?

Tabulka č. 2

Vývoj počtu členů Západočeského řeznicko – uzenářského družstva v Plzni, s. r. o.	
1924	25
1930	57
1931	67
1932	78
1933	91
1934	89
1935	86
1936	84
1937	133
1938	175
1939	172
1940	176
1941	184
1942	209

INVENTÁRNÍ SEZNAM

Inv. č.	Obsah a popis	Časový rozsah	Evid. jedn.
---------	---------------	---------------	-------------

I. SPISOVÝ MATERIÁL

Vedení, správa a organizace družstva

1	Stanovy a jejich změny	1925-1945	N1
2	Protokoly zápisů z valných hromad	1924-1943	N1
3	Volby do vedoucích orgánů družstva	1927-1947	N1
4	Likvidační spisy (mj. předávací a převjímací protokoly 1952, soupis inventáře 1952, odhadní listy na vozidla 1952, oznámení o majetkoprávním vyrovnání investic 1953, opis kupní smlouvy 1953, faktury na předané investice – dodatek 1953)	(1953)	N1
5	Ustanovení o zajišťovacích příkazech národních správců	1945	N1
6	Usnesení o přijetí Západočeského řeznicko-uzenářského družstva, s. r. o., Plzeň do Prodejního družstva řezníků a uzenářů v Plzni	1930	N1
7	Živnostenská povolení pro ZŘUD na uzenářskou výrobu	1927-1937(1949)	N1
8	Dar Jubilejnímu fondu na obranu státu	1938	N1
9	Dotazníky a informace určené centrálním orgánům (Hospodářská skupina průmyslu potravinářského, Ústřední statistický úřad, Ústřední svaz družstev, Všeobecný družstevní svaz pro Čechy a Moravu)	1941-1948	N1
10	Povolení k nákupu zboží pro družstvo u Dobytčí a masné pokladny v Praze	1933	N1
11	Přehled spotřeby masa, výroby uzenin a tržeb	1928-1932	N1
12	Jednání o přistoupení k Nákupnímu a prodejnímu sdružení uzenářských továren + stanovy	[1940]	N1
13	Stanovy Všeobecného peněžního ústředí družstev pro Čechy a Moravu	1943	N1
14	Oběžníky Všeobecného družstevního svazu pro Čechy a Moravu	1945	N1

Personální záležitosti družstva

15	Seznam zaměstnanců družstva	1936	N1
16	Smlouva s obchodním zástupcem družstva Arnoštem Veitem	1932	N1
17	Pokuta řediteli družstva Antonínu Müllerovi	1940	N1

Inv. č.	Obsah a popis	Časový rozsah	Evid. jedn.
Majetkové a stavební záležitosti družstva			
18	Smlouvy o prodeji nemovitého majetku	1930-1937	N1
19	Smlouvy s ČSD	1932	N1
20	Plzeň – výstavba továrny v ulici Na Sklárně 6 (složka obsahuje celkem 6 ks různých stavebních plánů + doprovodný spisový materiál; mj. půdorys továrny 1 : 500 sine dato; plán rozvržení místností sklepů, neobsahuje měřítko, sine dato; 2 různé plány rozvržení místností v přízemí, neobsahují měřítko, sine dato; plán rozvržení místností v I. patře, neobsahuje měřítko, sine dato)	1931-1933	N1
21	Plzeň – poválečná obnova objektu továrny v ul. Na Sklárně 6, čp. 1342 (složka obsahuje celkem 12 ks různých stavebních plánů + doprovodný spisový materiál; mj. seznam nákladů na obnovu továrny v období 1. 1. 1949 - 18. 10. 1951; opis výměru Ústředního národního výboru statutárního města Plzně č. B-20277/47 ze dne 4. 6. 1948; situační plány 1 : 720 – 2 ks; půdorysný plán sklepů sine dato, neobsahuje měřítko; plán přístavby provozních místností a 4 bytových jednotek 1 : 200, 1951 – 2 ks; plán přístavby kotelny a kůlny 1 : 200, 1951; plán přístavby umývárny 1 : 200, 1951; plán výstavby garáží pro malé nákladní vozy 1 : 200, 1951; dopis Plzeňských pivovarů n. p. Plzeň ohledně bourání zdi mezi pozemky č.k. 282/2 a 282/5 z roku 1951)	1945-1948 (1952)	N1
22	Plzeň – ocenění provozovny č.p. 1342 (Na Sklárně 6)	(1953)	N1
23	Plzeň – transformační stanice v Doubravecké ulici (složka obsahuje celkem 2 ks stavebních plánů + doprovodný spisový materiál; mj. plán – řez A – B 1 : 25, [1949]; plán – půdorys 1 : 25, [1949])	([1949])	N2
24	Plzeň – přeložení ulice spojující ul. Doubraveckou a ul. U Měšřanského pivovaru	1931	N2
25	Plzeň – parcelace pozemků č. k. 1843, 282/3 a 282/4 v Doubravecké ul.	1931	N2
26	Pozemkové záležitosti (mj. nájemné pozemků; postoupení pozemkových parcel čís. kat. 782/16 a 282/17 v Plzni ČSD 1947-1948)	1931-1948	N2
27	Plzeň – oplocení v ul. Na Sklárně	1942	N2
28	Plzeň – pronájem závodních jídelen ve Škodových závodech	(1919) 1926-1943	N2
29	Hrádek u Rokycan – pronájem závodní jídelny	1936-1943	N2
30	Sušice – pronájem Lidového domu	1942	N2
31	Jednání o dodávce proudu s Elektrickými podniky města Plzně	1929-1931	N2

Inv. č.	Obsah a popis	Časový rozsah	Evid. jedn.
32	Upsané podíly v Prodejním družstvu řezníků a uzenářů v Plzni	1930	N2
33	Dar Haléřovému podpůrnému spolku dělníků Akciové společnosti (Škodových závodů v Plzni)	1938	N2
34	Vkladní knížky Banky československých legií – 4 ks	1939	N2
35	Zakoupení členských podílů v Družstvu pro postavení a provoz Ústředního a všesportovního stadionu v Plzni	1948	N2

II. ÚČETNÍ MATERIÁL

a) Účetní knihy

36	Hlavní kniha	1928-1932	K1
37	Kniha příjmů a výdajů	1937-1939	K2

b) Účetní spisy

38	Tržby	1941-1943	N2
39	Účetní závěrky	1925-1941	N2
40	Zprávy o revizích (torzovité)	1926-1947	N2
41	Přiznání k dani z obratu	1933-1942	N2
42	Činžovní daň (platební výměry)	1931-1942	N2
43	Finanční půjčka od Ministerstva sociální péče	1929-1939	N2

Název archivní pomůcky: Západočeské řeznicko-uzenářské družstvo, s. r. o., Plzeň
Značka archivního fondu: ZŘUD Plzeň
Časový rozsah: (1919) 1924 - 1948 (1953)
Počet evidenčních jednotek: 4 (2 úřední knihy, 2 kartony)
Počet inventárních jednotek: 43
Rozsah v bm: 0,28 (úřední knihy – 0,04 bm, spisy – 0,24 bm)
Stav ke dni: 30. 8. 2010
Zpracovatel(é) archivního fondu: Bc. Michal Peleška
Zpracovatel(é) archivní pomůcky: Bc. Michal Peleška
Počet stran: 23
Počet exemplářů: 5
Schválil: Mgr. Petr Hubka, ředitel Státního oblastního archivu v Plzni
Dne 20. 12. 2011 - č.j. SOAP/006-2798/2011